

Tale fra 1873 op, sige, at det synes altsaa endnu at være Trafik. Der var en Tid, da man altid læste den Tale op, siden hørte det op, men nu lader det til, at man begynder igjen. Jeg skal takke det ærede Medlem derfor. Jeg sætter stadig megen Pris paa den Tale, og jeg tror, at efterhaanden som den bliver ældre og ældre, vil man mere og mere yde den den Anerkjendelse, som den ubetinget fortjener. Men jeg vil dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar han studerer denne Tale, som det lader til, og har Fornøielse og Gavn af den, da bør han ikke savne den Fortolkningshjælp, som jeg tror at burde yde ham; den er forøvrigt meget simpel. Jeg skal da gjøre det ærede Medlem opmærksom paa Noget, jeg forøvrigt troede, han vidste, at Et er, at man forudsiger, at en Regjering mulig kan frittes over Evne i den Grad, at det endte med, at den begaar en Forbrydelse, nemlig at bryde Grundloven. Det, som denne Tale gaar ud paa, er, hvad det ærede Medlem jo ogsaa har oplyst, at det kunde føre til, at denne Regjering gik saa vidt, at den satte Friheden til Vægs, at den krænkede Rigsdagens Ret og Stilling her i Landet, og indførte en Forfatningsfortolkning, som den slog fast med Magt, hvorved Friheden tabtes osv. — Iutter Ting, som jeg haaber, det ærede Medlem er enig med mig i at betragte som uretfærdige, som Forbrydelser eller hvad han nu vil kalde det, i hvert Tilfælde Ting, som det ærede Medlem maa misbillige, derom tvivler jeg ikke. Men fra at forudsige, at en Regjering, naar Begivenhederne udviklede sig videre paa den Vej, de gjorde dengang, kunde være svag nok til at falde for disse Fristelser, synes jeg dog, at der er et meget stort Spring til at takke denne Regjering, fordi den, naar Fristelsen kommer, virkelig er saa svag, at den falder. Jeg har ganske rigtig forudsagt, at den Maade, hvorpaa vi førte Kampen i 1873, vilde kunne føre en Regjering i overmenneskelige eller overregjeringsmøltige Fristelser; men jeg har rigtig nok altid været paa det Reene med mig selv om, at dersom det skete, vilde jeg gjøre al mulig Modstand mod en Regjering, der greb til saadanne Midler. Det ærede Medlem derimod tænker anderledes, han siger, at naar Regjeringen gaar til at krænke Landets Frihed, naar den sætter Folkethinget udenfor Spillet, naar den slaar en Forfatning fast, der ophæver Friheden — netop disse Ord bleve brugte. — saa takker det ærede Medlem den. Der er Forstjellen mellem os. Min Tale har aldrig bebudet, at jeg vilde takke en saadan Regjering, thvertimod, det har været det ærede Medlem og

hans Venner forbeholdt at præstere det Stykke Arbejde. Efter at Regjeringen havde ført en Politisk saa henholdsvis eller, om man vil, saa uebhændig, at den ikke var i Stand til ved forfatningsmæssige Midler at hævde sin Stilling, men, naar den vilde forsøge paa at hævde den, var nødt til at gaa udenfor Forfatningen, har den nu i selve Folkethinget fundet Repræsentanter for den almindelige Bælgerbefolkning, der ved en særlig flagrant Veilighed have været dristige nok til at takke den derfor. Jeg tror ikke, at man i nogenSombestemt konstitutionel Forsamling skal finde Repræsentanter for den almindelige Valgret, der drive Mindretalsbegejstring — thi Fanatisme tør jeg ikke sige, det vilde være stridende mod god parlamentarisk Orden — saa vidt, at de takke den Regjering, der har sat Hælen paa deres egen Nakke og traadt dem ned til at beryde ingen Ting; thi det maa det ærede Medlem huske paa, at ved at Folkethinget trædes ned, er hans Parti vel med det Samme. Det Mindretal, der her kaldes Høire, betyder jo i Virkeligheden slet ingen Ting, Regjeringens rettere sig lige saa lidt efter de Herrerens Mening som efter vor Mening, vi dele fælles Skjæbne. Altsaa, de Herrer have tallet for, at det Thing, hvortil de høre, er berøvet sin lovlige Ret. Det er det konstitutionelle Program her for det Parti, der stiller sig op her og kæmper for Frihed, Fremskridt og Grundlov! Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds skal jeg fremdeles sige, at naar han troede at kunne benytte mine Udtalelser til at stemple mig som særlig Forsvarshilfs osv. (Afbrydelse af Dinesen). Ja, det var jo dog Meningen, og jeg kan tænke mig, det skal bruges ved forskellige politiske Møder og andre Veiligheder, hvor det ærede Medlem giver Gæsteforestillinger, men maaste den ærede Krigsminister selv har Brug derfor, saa faar det ærede Medlem jo ikke Lov til at tage det — saa vil jeg tillade mig at bemærke, at det er dog en lille Forbedring af mine Udtalelser. Jeg bestrider slet ikke, at saa længe man har et Forsvar, er man nødt til at betale det, der efter den nuværende Ordning skal betales dertil, og sørge for, at det er tilstrækkeligt og i forsvarelig Orden. Jeg har aldrig modsat mig, at man har givet Soldaterne de fornødne Waaben og fornødne Uniformer (Afbrydelse), nei, jeg har virkelig hvert Aar været med til at give Bevillinger til Forøgelse af Waabenbeholdningerne, til Forstærkning af Artilleriet og, til mange andre Ting; men ganske vist ikke til Fæstningsforanstaltninger, og jeg har heller ikke i de Aar, vi have haft Geværloven for, modsat mig